

[Hastrup.]

byggemodningen, dels ved at lempe de snærende zonegrænser, som i så høj grad har ansvaret for, at jord er blevet en mangelvare og ejendommeligt nok just på et tidspunkt, hvor der tværtimod skulle være ekstra muligheder for at få tilstrækkelig plads, fordi så mange landbrug nedlægges på grund af udviklingen inden for landbrugserhvervet.

Vi vedstår de boligpolitiske aftaler og ser dem meget gerne fremmet på dette punkt. Som nævnt spiller beløbets størrelse en betydelig rolle for os, men vi kan tiltræde, at der ydes kommunerne lån til byggemodning og til en vis grad også til jordopkøb. Det sidste må dog være betinget af, at staten lemper de restriktioner, som begrænser jordudbuddet. I modsat fald kan virkningen jo nemlig blive, at der bliver flere penge til rådighed for at købe den samme mængde jord, og det kan kun føre til højere priser. I realiteten er det jo en meget væsentlig del af merværdiafgiftens penge, der nu disponeres over. Hvis der skal være tale om op imod 500 mill. kr. årlig og en væsentlig del af disse penge anvendes til opkøb af jord og jordudbuddet ikke forøges, så er det jo en ganske delikat tanke, at det, at man lægger skat på fødevarer, kan bidrage til at øge grundpriserne. Lad dette også være sagt i forbindelse med, hvad hr. Axel Ivan Pedersen sagde med henblik på en revision af jordlovgivningen.

Med hensyn til de sekundære formål, lån til byfornyelse og erstatningslejligheder, mener vi, at det rigtigste vil være, at disse formål, som interesserer os, tilgodeses i forbindelse med den revision af saneringsloven, som vi jo gentagne gange har talt om. I øvrigt synes formålene her at være formuleret så bredt, at det nærmest er noget i retning af en bemyndigelse til ministeren. Udlånsbeløbenes tilvejebringelse og udlånsbeløbenes størrelse er afgørende; men det er heller ikke ligegyldigt for os, hvordan og til hvem pengene skal lånes. Et er at stille udlånsmidler til rådighed for kommunerne, navnlig de kommuner, som er hårdt presset af byudviklingen; helt anderledes forholder det sig jo, hvis også de sociale og almennyttige boligselskaber skal tilgodeses i denne forbindelse.

Jeg må egentlig sige, at nu synes jeg det

tidspunkt nærmer sig eller i og for sig er nået, hvor vi kan sige, at disse selskaber har fået nok. I kraft af rentesikringsordningen er der sikret dem en rente på $6\frac{1}{2}$ pct., mens det private byggeri må arbejde med 10 pct. De har i form af Landsbyggefonden fået overladt de midler, der bliver til rådighed ved husleje forhøjelserne i ældre sociale og almennyttige boligselskaber. De har del i boligsikringen, som sikrer deres lejere en i forhold til indkomsten rimelig leje. Deres beboere kan, i modsætning til hvad der er tilfældet i det private byggeri, opnå lån på meget favorable vilkår til betaling af beboerindskud, hvorved den yderste prioritet, den der går op til de 100 pct., i realiteten i vid udstrækning finansieres af det offentlige, og endelig ved vi jo, at mange kommuner overlader disse selskaber grunde til særdeles favorable priser, hvad man aldrig kan drømme om at gøre, hvis det drejer sig om private bygherrer. Jeg synes, disse selskaber nu efterhånden er begunstiget i alle ender og kanter, og dog er det jo tvivlsomt, om man kan sige, at de er fuldt ud eller i hvert fald i forhold til støtten konkurrencedygtige med det private byggeri. Nu skal de altså yderligere favoriseres med billige grundkøbslån. Kan det mon være rimeligt?

Må jeg spørge boligministeren, om bestemmelsen i § 10, stk. 3 — hr. Guldberg var inde på det samme — den bestemmelse, der fastsætter renten for de lån, der kan opnås af almennyttige boligselskaber, kan anvendes på en sådan måde, at man derved kan bringe det samlede antal almennyttige boliger, som er sikret en rente på 6,5 pct. af den totale prioritering af ejendommene op over de 12.000 boliger, som er fastlagt i boligforliget.

Jeg kan slutte med at sige, at vi, som det fremgår af, hvad jeg har sagt, har vore forbehold over for dette lovforslag. Vi vil altså meget gerne være med til at fremme byggemodningen og grundudbuddet, også gennem lån til kommunerne, men vi kan ikke acceptere forslaget i dets nuværende form. Dog vil vi naturligvis yde vort bidrag til en saglig og tilbundsående udvalgsbehandling.

Kai Moltke: Jeg skal for mit partis vedkommende tilsige en både hurtig og velvillig